

Nefndasvið Alþingis  
Austurstræti 8-10  
150 Reykjavík

Reykjavík, 22. mars 2010.

**Efni: Umsögn laganefndar LMFÍ um frumvarp til laga um frestun nauðungarsölu og flýtimeðferð einkamála vegna gengistryggðra lána. 138. löggjafarþing 2009-2010, þskj. 700.– 392. mál.**

Laganefnd LMFÍ hefur haft ofangreint frumvarp til umsagnar. Með frumvarpinu eru lagðar til breytingar á (1) lögum nr. 91/1991 um meðferð einkamála og (2) lögum nr. 90/1991 um nauðungarsölu. Verður nánar fjallað um hvora breytingartillöguna fyrir sig hér á eftir, þar sem athugasemda laganefndar LMFÍ verður getið.

1. Í frumvarpinu er lagt til að eftirfarandi ákvæði til bráðabirgða bætist við lög nr. 91/1991 um meðferð einkamála:

*„Nú er ágreiningur milli aðila um lán eða kaupleigusamning sem er tilgreindur í íslenskum krónum en miðast við dagsgengi erlendra gjaldmiðla (gengistrygging). Hyggist aðili höfða mál vegna slíks ágreinings getur hann óskað eftir því að málið sæti meðferð eftir ákvæðum XIX. kafla um flýtimeðferð einkamála.  
Ákvæði þetta fellur úr gildi 31. desember 2010.“*

Af hálfu laganefndar eru gerðar eftirfarandi athugasemdir við breytingartillöguna:

- a) Telja má orðalagið „*getur hann óskað eftir því*“ óheppilegt í þessu sambandi, enda er ekki ljóst hvort vilji löggjafans stendur til þess að viðkomandi aðilar fái *sjálfkrafa* flýtimeðferð vegna málsins fyrir Héraðsdómi eða hvernig umsóknarferlinu verði háttað að öðru leyti. Í raun má halda því fram, að hver sem er geti *óskað eftir* flýtimeðferð. Hlutverk löggjafans er hins vegar að mæla fyrir um hverjir skuli *eiga rétt á því* að mál þeirra fái flýtimeðferð.

Vissulega er þó orðalagið „*óskað eftir*“ einnig notað í 1. mgr. 123. gr. laga nr. 91/1991 um meðferð einkamála, í umfjöllun um hvenær veita skuli heimild til að mál sæti flýtimeðferð. Hér ber hins vegar að hafa í huga að í 1. mgr. 123. gr. laga nr. 91/1991 er sérstaklega tekið fram að viðkomandi geti óskað eftir því „... að málið sæti meðferð eftir ákvæðum þessa kafla ef brýn þörf er á skjótri úrlausn, enda hafi hún almenna þýðingu eða varði stórfellda hagsmuni hans“ [auðkennt hér]. Þá segir í 2. mgr. 123. laga nr. 91/1991: „Í beiðni skal rökstutt ítarlega hvernig megi telja skilyrðum 1. mgr. fullnægt.“ Í frumvarpinu, sem hér er til skoðun-

ar, er hins vegar ekki að finna neina talningu á slíkum skilyrðum, sem mál skal uppfylla svo það fái flýtimeðferð (þ.e. önnur en að mál varði ágreining „... milli aðila um lán eða kaupleigusamning ...“). Standi vilji löggjafans til þess að öll þau mál, þar sem fyrir hendi er „ágreiningur milli aðila um lán eða kaupleigusamning sem er tilgreindur í íslenskum krónum en miðast við dagsgengi erlendra gjaldmiðla (gengistrygging)“ fái flýtimeðferð, þá er æskilegt að það verði tekið fram berum orðum í frumvarpinu. Að öðrum kosti þarf að taka fram hvaða skilyrði málin þurfa að uppfylla til þess að flýtimeðferð verði veitt.

b) Tilgreiningin „ágreiningur milli aðila um lán eða kaupleigusamning sem er tilgreindur í íslenskum krónum en miðast við dagsgengi erlendra gjaldmiðla (gengistrygging)“ er ekki nægilega nákvæm. Ætla má að vilji löggjafans standi einkum til þess að hið nýja ákvæði taki til ágreinings milli lánastofnunar og lántaka (þ.e. aðila viðkomandi lánsamninga / kaupleigusamninga). Eins og ákvæðið er orðað í frumvarpinu þá gæti það hins vegar einnig tekið til þess ef ágreiningur kæmi upp milli hjóna við skilnað, um það hvort hjónanna skuli taka að sér að greiða afborganir af láninu eftir skilnaðinn, svo dæmi sé tekið. Orðalagið „...ágreiningur milli aðila um lán eða kaupleigusamning“ er ekki nægilega skýrt að þessu leyti og mælist laganefnd til að því verði breytt.

c) Laganefnd telur það ekki falla undir verksvið sitt að fjalla um pólitískt mat löggjafans. Þrátt fyrir það má nefna að mikill fjöldi afar brýnna mála, sem þurfa fyrirsjáanlega skjóta úrlausn, bíður afgreiðslu hjá dómstólunum. Viðbúið er að þeim málum muni koma til með að fjölga verulega á næstu mánuðum og misserum. Er rétt að löggjafinn hafi í huga hvort rétt sé að veita einum mála-flokki forgang í afgreiðslu dómskerfisins, líkt og lagt er til í frumvarpinu.

2. Í frumvarpinu er lagt til að eftirfarandi ákvæði til bráðabirgða bætist við lög nr. 90/1991 um nauðungarsölu:

*„Frá gildistöku laga þessara ber sýslumanni að fresta fram yfir 31. desember 2010 töku ákvörðunar um framhald uppboðs eða ráðstöfun eignar á almennum markaði ef leitað er nauðungarsölu skv. 6. gr. á grundvelli lána eða kaupleigusamninga sem eru tilgreindir í íslenskum krónum en miðast við dagsgengi erlendra gjaldmiðla (gengistrygging). Hafi þegar verið ákveðin ráðstöfun slíkrar eignar til fullnustu kröfu*

*skv. 6. gr. við byrjun uppboðs eða framhald þess eða á almennum markaði en uppboði hefur ekki verið lokið eða boð á almennum markaði samþykkt í eign skal sýslumaður við gildistöku þessara laga fresta þeim aðgerðum fram yfir 31. desember 2010.“*

Af hálfu laganefndar eru ekki gerðar sérstakar athugasemdir við breytingartillöguna.

Af hálfu Laganefndar LMFÍ eru ekki gerðar frekari athugasemdir við framangreint frumvarp.

Virðingarfyllst,  
**f.h. Laganefndar Lögmannafélags Íslands**

---

Eva Bryndís Helgadóttir, hrl., formaður.